

Viðtal við Trygva Danielsen

EG GERI TAÐ SUM GEVVUR MÆR

eld i búkin

Oddfríður Marni Rasmussen

T

að er sunnudagur. Hetta er ekki ein vanligur sunnudagur. Veðrið er óvanliga gott, og klokkan er flutt ein tíma fram. Og tá gongur mestsum alt bara av sær sjálvum. Eg eri á veg at gera eina samrøðu við unga rithøvundin og tónleikaran, Trygva Danielsen. Trygvi fekk 15. januar heiðurslønina fyri ungt listafólk fyri rithøvundavirkið sitt. Hann hevur givið út eitt savn við blendingsskaldskapi. Í savninum er eisini ein fløga við bólki hansara, Tha Absent Silver King. Soleiðis eitur bókin eisini.

Eg seti meg í bilin. Havi gloymt sólbrillurnar eftir inni, so eg má krympa eyguni saman, tí hetta heldur sjáldsama likamið á luftini blendar meg, meðan eg koyri. Eg tendri útvarpið, og úr hátalarunum hoyrist mín góði lærari, Árni Dahl, greiða frá á tryggum føroyskum, um tá ið hann slapp inn á læraraskúlan fyri 48 árum síðani. Í 1966.

Eg seti bilin niðri í Vágsbotni og gangi niðan móti Klokkarastovu, har Trygvi býr fyríbils. Seinni fái eg at vita, at hann skal flyta út sama kvøld. Sjálvur búði eg í miðhæddini í Klokkarastovu einaferð tíðliga í 90 árunum, so eg kenni húsini. Eg var tá um sama aldur, sum Trygvi er nú.

Eg smúgví mær inn millum skotið millum Klokkarastovu og klettagrundina undir Tummasarstovu. Har hanga nakrar svartar taskur í ymsum støddum og prýða grøna klettaveggin. Tá ið eg taki í hurðina mætir mær tann undurfullasti sigarettdeymur. Fyri ein fyrrverandi stórroykjara er lukturnin frá eini sigarett altíð góður. Trygvi kemur ímóti mær í gongini. Tekur fast í hondina á mær og umber seg við, at hann sær rotin út og hevur timburmenn. Eg seti meg – inniliga fyrigevandi - niður á eina gamla, brúnstríputa tveymanssofu og knappi telduna upp. Tá ið eg eri klárur, hevur Trygvi gjørt mær ein kopp við pulvurkaffi. "Tess verri kaffi er, tess betur smakkar tað. Alt ringt er gott," sigur hann og setur seg niður, meðan hann staðiliga sigur mær, hvussu illa honum dámar samrøður av hesum slag.

Á borðinum, sum er ein grøn kista, liggja øskuspor, ein plastflaska við onkrari vætu í, eitt leika, runt við tannhjólum inni, kaffikoppar, ein Prince Light, á pakkanum stendur: Royking skaðir barnið í móðurlívi. Veggirnir eru prýddir við plátuhúsum frá ymskum

tónleikarum úr ymskum tíðarskeiðum. Í horninum standa ein didgeridoo og ein Fender bassur. Við ein veggin er ein stór hill við plátum og plátuspælara. Ungdómsins slóðir hanga tjúkkar í luftini. Á stóra borðinum standa tveir tómir pakkar av Coko Pops, krúss og ein telda hjá Trygva.

Eg hevði skrivað mær niður nakrar spurningar, og var nú klárur at skriva niður svarini.

OMR: Hví skrivar tú tekstir?

TD: Eg veit ikki. Eg haldi ikki, at eg havi nakað val. Man kann fara langt inn í handa spurningin. Kanska tí, at eg royni at gera heimin til eitt ríkari stað.

[TD flennir speiskliga niður í lógvan við sigarettini millum fingrarnar.]

OMR: Hatta er banalt, ha?

TD: Er ikki alt banalt.

OMR: Er nøkur søga hjá tær, sum ger heimin til eitt ríkari stað?

TD: Nei, men onkur hevur sagt, at tey hava fingið okkurt burtur úr søgunum. Tað hjálpir.

OMR: Skrivar tú fyri teg sjálvan ella fyri onnur?

TD: Eg haldi, at eg skrivi, tí at tað er stuttligt, og eg tími at vera til, tá ið eg sleppi at fáast við søgur ... tað er nakað eg havi áhuga fyri og eg vil gera søgurnar betri, og tann tilgongdin ger mitt lív ríkari. Gera mínar søgur lívið hjá øðrum ríkari, so er tað fint, men tað finnast ongi garanti fyri tí.

OMR: Hví gerast summi rithøvundar?

[TD reisir seg upp og setur onkran tónleik frá, sum kundi verið tikin úr einum filmi eftir Quentin Tarantino.]

TD: Eg veit ikki ... altso tað eru helst fleiri ting, sum gera tað. Millum annað: fólk sum tú mætir á tini lívsleið, og tey, sum bara eru har, so sum familja. Eg haldi, at alt er eitt sindur tilvildariligt. Hvat heldur tú?

OMR: Eg havi fingið ein móguleika at siga okkurt sum longu er sagt fyrr, bara á ein annan hátt.

TD: Er ikki alt sagt fyrr.

OMR: Jú, men onkuntíð sigur tú okkurt í eini søgu ella eini yrking, sum er sagt fyrr. Tú sigur tað bara á ein hátt, sum ongin hevur sagt tað fyrr.

[TD tekur eina sigarett úr pakkanum og festir sær í.]